

LBRIS

We know
books

Emil Iordache

Poeme fără mască

ECREDU

CUPRINS

POEM DESPRE ORIGINE	5
CITADINĂ, I	7
SONET ALB.....	10
LECȚIE DE POEZIE	11
LOVE STORY	12
OCTOMBRIE	13
NU MĂ MAI MIR DE NIMIC	14
CITADINĂ, II.....	15
PORTRET APROXIMATIV	16
SCRISOARE ÎN BEZNĂ	17
URME ÎNCRUCIȘATE.....	19
CLAUSTRARE SENTIMENTALĂ	20
LARGO.....	21
VÂNT ȘI PIATRĂ.....	22
RĂDĂCINA PÂINII.....	24
CUMPĂNĂ.....	25
ARIPI RĂTĂCITE	26
<i>(cântecul Ei)</i>	26
IARNĂ CAZONĂ.....	28
<i>(Lui George Lesnea, In memoriam)</i>	28
CĂRȚI ALBASTRE	29
NOCTURNĂ	30
BOARE DE GRÂU	31
ACELA EȘTI TU (°).....	32
SUFLETUL SATULUI	34
CROCHIU ÎN CĂRBUNE.....	35
DOCUMENTAR	37
DECUPAJ MATINAL	38

ELEGIE IMPOSIBILĂ.....	39
PEISAJ. NOUA RUINĂ A IERBII.....	40
CONFORMISM.....	41
PE DE ROST	42
VECINUL ORB.....	43
NOPTI ALBE.....	44
URME ÎNCRUCIȘATE.....	45
MĂ DOARE POEMUL ACESTA.....	46
TĂCEREA	47
CARTUȘ ÎN FLOARE	48
MIC TRATAT FILOLOGIC	50
FĂRĂ TITLU	51
Omul – reclamă.....	54
V	56
Adevăratul poem	60
Fratele meu... ..	62
FIȘĂ BIO-BIBLIOGRAFICĂ.....	63

POEM DESPRE ORIGINE

Fâșâitul picioarelor desculțe prin rouă,
geamătul oaselor tatei
după îmbrățișarea de-o viață cu plugul,
țipătul bobului de grâu
izvorând dintr-o pâine fierbinte,
scârțâitul cumpenei
într-un sat de cenușă
și-un amurg sângeriu
coborând pe o limbă de clopot –
toate aceste întârziate ecouri, iubito,
îmi amintesc de ciudata-ntâmplare
că cineva a mânjit
universul cu sunete,
înainte ca eu
să-ți fi putut traduce
poemul originii mele ilustre,
că trecutul meu pân' la tine
e un cântec alb ferecat, într-o limbă pe care
n-o știi,
într-o limbă fără gramatici,
cu lexicoanele aliniate sub cruci,
pe un deal
din blânda și maiestoasa Moldovă.

Slovele poemului meu barbar
hrănesc iarba, iubito,

din marea de zgomote ce ne-nconjoară
nu crește nimic,
doar vina noastră se dilată implacabil
adusă în fața
onoratei instanțe a mașinărilor vorbitoare
ele ne divorțează și ne apropie
o dată pe lună, o dată pe an
și sentința lor
seamănă din ce în ce mai bine
cu o priză uriașă
care mestecă gesturile noastre
și le împrăștie,
stâlcite,
la megafoanele ce nu știu
să șoptească încet la ureche.

Pierdut deal cu cruci –
ofer recompensă,
găsit miliard de tranzistori
îl dau cui îl vrea,
declar nul poemul originii mele
și tac resemnat,
singur cu tine
în tot universul acesta
mânjit cu sunete.

Dimineața,
ca un vânător cu pușca la ochi,
orașul stă la pândă...
Când și când slobozește
câte-o rafală de-autobuze
sau de taxiuri (alice de lux)
pustiind străzile.

Tot atunci, dimineața,
în fiecare dimineață,
tânărul poet
se sinucide public,
aruncându-și sub picioare
grenada fulminantă
a unei iubiri,
bătrânul grădinar
își proptește unealta
de-un trunchi de copac
și imediat coada lopeții
învie,
se răsfiră în ramuri
și înflorește bizar...

Cam așa se petrece la noi
orișice început de zi,
mai mult nici n-aș avea ce să vă povestesc –
s-a făcut dimineață
și îmi crește pe piept
o țintă cu poeme concentrice.

16-19 februarie 1983

DESPĂRTIRE

Nedumerire,
un pas, încă un pas...
cuvântul s-a rostogolit
pe covor și s-a spart;
ne oglindim în cioburile lui,
docili, blajini,
ca după o furtună...
Prăpastia ușii ne-nghite apoi
și-n urmă rămâne
doar camera albă,
cu pereții albi,
convențional de goi...

Și-o filă ruptă din calendar,
grea ca plumbul.

SONET ALB

Mai lasă-mă o noapte printre crini,
Fără armură, fără scut și zale –
Doar sulitele lunii-o să-l doboare
Pe cel mai blând din foștii spadasi.

Mireasma grea pe trupu-mi să coboare,
Ca părul tău pe umerii străini –
Doi ochi pentr-un cuvânt sunt prea puțini
Când crinii-neacă patimi solitare.

Va picura spre ziuă roua grea
Pe-un scut de lut, pe-o sabie de ceară,
Iar crinii, vinovați, s-or scutura.

Această sinucidere bizară
Poemul alb în sânge-l va-neca
Și voi muri cu el a doua oară.

LECTIE DE POEZIE

Ah, spuse profesorul,
priviți ce epitet iradiază
din concretul acesta abstractizat,
priviți ce comparație superbă
înfrățește
ziua și noaptea
și câmpul alburind de troiene.
Dacă am căuta,
am găsi și alte elemente de recuzită:
simboluri, metafore, alegorii
și tot ce se cade,
dar mai bine închideți cărțile
și deschideți fereastra,
nu care cumva să ucidem poemul.